

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات لوقا-اعمال رسولان، جلسه ۱۱، کتابشناسی اعمال رسولان، اف. اف. بروس اعمال در عهد جدید، منشأ و هدف اعمال رسولان، اعمال رسولان پائوین

این دکتر رابرت ای. پترسون در حال تدریس الهیات لوقا-اعمال رسولان است. این جلسه یازدهم، کتابشناسی اعمال، اف. اف. بروس، اعمال رسولان در عهد جدید، منشأ و هدف اعمال، پولس در اعمال رسولان است.

ما به سخنرانی‌های خود در مورد لوقا و الهیات ادامه می‌دهیم. پس از اتمام آن سخنرانی‌ها در مورد انجیل لوقا، اکنون توجه خود را به کتاب دوم لوقا، اعمال رسولان، معطوف می‌کنیم. باید با یک کتابشناسی شروع کنیم. من باید آن را روی دیوار آنجا بررسی کنم.

من چهار منبع دارم. اف. اف. بروس، محقق مشهور عهد جدید، که اکنون در کنار خداوند است، در واقع یک محقق کلاسیک بود و تفسیری بر کتاب اعمال رسولان نوشت که مملو از منابع کلاسیک بود و باعث شد در دانشگاه منچستر در بریتانیا کبیر استخدام شود، و از آن سمت به رهبر انجیل‌گرایی تبدیل شد و ده‌ها محقق انجیلی عهد جدید را آموزش داد که به ایجاد اصلاحات انجیلی در سراسر جهان، به ویژه در ایالات متحده، کمک کردند و تأثیر فوق‌العاده‌ای داشتند. سپس، بعدها، به عنوان یک محقق عهد جدید بسیار پخته‌تر، اولین تفسیر اعمال رسولان آنها نشان دهنده حرکت او از متون کلاسیک به عهد جدید بود.

او این تفسیر بین‌المللی جدید بر عهد جدید، کتاب اعمال رسولان، را نوشت. این تفسیر هنوز هم با تکیه بر دانش تفسیر قبلی است، اما اکنون چرخشی الهیاتی به خود می‌گیرد و با پیام اعمال رسولان و الهیات پولس که از طریق اعمال رسولان منتقل می‌شود، هماهنگ است. دنیس جانسون، استاد عهد جدید، و اکنون به نظر من استاد الهیات عملی، شاید موعظه، در مدرسه علمیه وست‌مینستر در کالیفرنیا، این کار را کرده است. هر آنچه او می‌نویسد، محکم، راست‌گیشانه و بسیار مفید است.

این هم از این قاعده مستثنی نیست: پیام اعمال رسولان. این یک تفسیر کامل نیست؛ گزینشی است، اما بسیار بسیار مفید است. ما را در مسیر درست قرار می‌دهد و از بسیاری جهات به ما کمک می‌کند.

هاوارد مارشال، باز هم، از برخی جهات جانشین اف. اف. بروس به عنوان رهبر آموزش محققان انجیلی عهد جدید است. او کتاب اعمال رسولان را در مجموعه تفسیر عهد جدید تیندل نوشت. جلد جایگزین، آنها را جایگزین کرده‌اند تا بسیار قابل توجه‌تر باشند.

در واقع هم خوب است و هم بد. جلد‌های تیندل قبل از جلد‌های جایگزین، اولین توصیه من به مسیحیان بود که آموزش حرفه‌ای ندارند و می‌خواهند کتاب مقدس را با جزئیات بیشتری مطالعه کنند، زیرا این جلد‌ها عمیق نیستند، اما همانطور که اجماع می‌گوید، حتی [نیز] هستند، که در یک مجموعه تفسیری بسیار غیرمعمول است. آنها ارتدکس هستند، متنی هستند، به هر جمله نمی‌پردازند، بلکه اساساً به هر پاراگراف در عهد جدید می‌پردازند، و حتی واحدهای بزرگتر، البته در کتاب‌های قدیمی‌تر و بزرگتر عهد عتیق.

اما جلد‌های جایگزین، آکادمیک‌تر و مفیدتر هستند، و برای آنها، برای محققان و کشیشان و غیره، کتاب هاوارد مارشال در مورد اعمال رسولان واقعاً خیلی خوب است. و این سومی، این چهارمی واقعاً دیدنی است، فراتر از توان بشر. جدای از شوخی، دوباره یادداشت‌های من، این بار در مورد قوم خدا یا کلیسا، نه در لوقا، بلکه این بار در اعمال رسولان، جلد دوم لوقا.

خب، اف. اف. بروس، کتاب اعمال رسولان، تفسیر بین‌المللی جدید بر عهد جدید. به عنوان مقدمه، او درباره اعمال رسولان در عهد جدید، منشأ و هدف اعمال رسولان، و سپس پولس در اعمال رسولان صحبت می‌کند. اولین انتصاب من به عنوان مدرس عهد جدید بود.

در همان سال دوم مدرسه، با لطف و عنایت، به استادیاری در رشته عهد جدید و الهیات ارتقا یافتیم. آن زمان در مدرسه الهیات کتاب مقدس قدیمی در هتفیلد، پنسیلوانیا بودم که دیگر به آن شکل وجود ندارد. سال‌ها بعد، به مدت ۲۵ سال به عنوان استاد الهیات سیستماتیک در مدرسه علمیه کاوننت در سنت لوئیس تدریس کردم.

با این حال، مبانی تفسیری که من به عنوان دانشجو و سپس به عنوان نیمی استاد عهد جدید و نیمی الهیات در آن ده سال در دانشگاه کتاب مقدس دریافت کردم، در پیشرفت خودم بسیار ارزشمند بود. و بروس، خیلی به من کمک کرد. شاید متخصصان کتاب‌های خاص پولس که در آنها نوشته، او را نادیده گرفته‌اند. اما با این حال، مطالب او محکم است. مفید است.

اعمال رسولان در عهد جدید. اعمال رسولان نامی است که از حدود اواسط قرن دوم میلادی به جلد دوم کتاب «تاریخ ریشه‌های مسیحیت» داده شده است، که توسط یک مسیحی قرن اول نوشته و به شخصی به نام تئوفیلوس تقدیم شده است. جلد اول این تاریخ همچنین به عنوان یکی از ۲۷ سند موجود در مجموعه عهد جدید موجود است.

این همان اثری است که معمولاً به عنوان انجیل شناخته می‌شود، طبق گفته‌ی سنت لوقا. در ابتدا، بدون شک، این دو جلد به عنوان یک اثر کامل و مستقل با هم در گردش بودند، اما نه برای مدت طولانی. از حدود پایان آغاز جلد دوم، در واقع، خیلی زود، پس از انتشار انجیل یوحنا، چهار انجیل رسمی در یک مجموعه گرد هم آمدند و به عنوان انجیل چهارگانه شروع به گردش کردند.

این بدان معنا بود که جلد اول تاریخ دوگانه ما از جلد دوم جدا و به سه اثر از نویسندگان دیگر متصل شد که کم و بیش همان زمینه را در مورد داستان عیسی پوشش می‌دادند و با شرح رستاخیز او به پایان می‌رسیدند. بنابراین، جلد دوم به حال خود رها شد تا مسیر خود را دنبال کند، اما مسیری مهم و تأثیرگذار. همانطور که ثابت شد. البته، او در مورد کتاب اعمال رسولان صحبت می‌کند.

تقریباً همزمان با گردآوری چهار انجیل برای تشکیل یک مجموعه، مجموعه دیگری از اسناد مسیحی، یعنی مجموعه رسائل پولس، در حال شکل‌گیری بود. این دو مجموعه، انجیل و رسول، همانطور که نامیده می‌شدند، بخش عمده‌ای از عهد جدید را تشکیل می‌دهند. اما اگر جلد دوم تاریخ ریشه‌های مسیحیت سندی که به اختصار به آن اعمال رسولان خواهیم گفت، نبود، بین این دو مجموعه وقفه‌ای وجود می‌داشت.

کتاب اعمال رسولان نقش ضروری در ارتباط دادن دو مجموعه به یکدیگر ایفا کرد. در مورد مجموعه اول کتاب اعمال رسولان دنباله کلی آن را تشکیل می‌دهد، همانطور که از کتاب اول، دنباله مناسب، تا یکی از چهار سند آن مجموعه، یعنی انجیل سوم، ادامه داشت. در مورد مجموعه دوم، کتاب اعمال رسولان زمینه روایی را فراهم می‌کند که نوشته‌های پولس را می‌توان با آن راحت‌تر درک کرد.

از همه مهم‌تر، کتاب اعمال رسولان شواهد روشن و قانع‌کننده‌ای برای اعتبار ادعای رسولی که پولس در نامه‌هایش برای خود مطرح می‌کند، ارائه می‌دهد. اهمیت کتاب اعمال رسولان در اواسط قرن دوم، در نتیجه‌ی اختلافی که مارتیون و آموزه‌های او در آن ایجاد شد، بیشتر مورد تأکید قرار گرفت. مارتیون حدود سال ۱۴۴ میلادی، در رم یک آموزه‌ی انقلابی را منتشر کرد که معتقد بود مسیح وحی‌کننده‌ی یک

دین کاملاً جدید است که کاملاً بی‌ارتباط با هر چیزی است که پیش از آمدن او وجود داشته است، مانند وحی به اسرائیل در عهد عتیق، و اینکه پولس تنها رسول مسیح است که با ایمان این دین جدید را در خلوص آن، یعنی بدون آلودگی به عهد عتیق یا نفوذ یهود، حفظ کرده است.

مارسیون آنچه را که به باور او مجموعه حقیقی کتاب مقدس الهی برای عصر جدید بود، تدوین کرد. این مجموعه شامل دو بخش بود، یکی به نام انجیل، که نسخه‌ای به طور مناسب حذف شده از انجیل سوم بود، و دیگری به نام رسول. انجیل مارسیون از انجیل لوقای ما تشکیل شده بود که بسیاری از ارجاعات به عهد عتیق و یهودیت از آن حذف شده بود.

همچنین در مجموعه آثار مارسیون، کتاب «رسول» نیز وجود داشت، که نسخه‌ای ویرایش‌شده و مشابه از نه نامه پولس به کلیساها و نامه او به فیلیمون بود. انتشار مجموعه آثار مارسیون، چالشی و محرکی برای کلیسای روم و سایر کلیساهایی بود که به آیین کاتولیک کوچک پایبند بودند. این امر آنها را مجبور به ایجاد مجموعه آثار کتاب مقدس نکرد، که از آن زمان تاکنون، با تغییرات جزئی، توسط کلیسای کاتولیک پذیرفته شده است، اما آنها را مجبور کرد تا آن مجموعه آثار را با دقت بیشتری تعریف کنند.

از نظر آنها، مجموعه عهد جدید جایگزین مجموعه عهد عتیق نمی‌شد، بلکه در کنار آن به عنوان مکملی الهی قرار می‌گرفت. از نظر آنها، انجیل نه یک سند، بلکه چهار سند را شامل می‌شد و این چهار سند شامل متن واقعی همان کتابی بود که مارسیون به شکلی تحریف‌شده منتشر کرده بود. از نظر آنها، رسول نه ده بلکه سیزده رساله پولس و نه تنها رساله‌های پولس، بلکه رساله‌های دیگر حواریون را نیز در بر می‌گرفت.

و با پیوند دادن انجیل و رسول، اکنون به نظر می‌رسید که کتاب اعمال رسولان اهمیت بیشتری از همیشه دارد، زیرا نه تنها مدرکی انکارناپذیر از رسالت پولس ارائه می‌داد، بلکه گواهی بر رسالت سایر رسولان نیز بود کسانی که مارسیون آنها را به عنوان رسولان دروغین و فاسدکنندگان حقیقت، همانطور که در عیسی یافت، رد کرده بود. اکنون جایگاه محوری اعمال رسولان در متون مسیحی به گونه‌ای بی‌سابقه مورد تقدیر قرار گرفت. یکی از نشانه‌های این تقدیر، جایگاهی است که اعمال رسولان از آن روز تا به امروز بین انجیل و رسولان اشغال کرده است.

مورد دیگر عنوانی است که از آن زمان تاکنون با آن شناخته شده است. اعمال رسولان. تا آنجا که شواهد موجود نشان می‌دهد، این عنوان برای اولین بار در مقدمه ضد مارسیونی انجیل سوم آمده است، سندی که احتمالاً بین ۱۵۰ تا ۱۸۰ میلادی قدمت دارد و احتمالاً قدیمی‌ترین سند موجود است که تألیف این دو جلد را به لوقا، پزشک انطاکیه، نسبت می‌دهد.

عنوان اعمال رسولان ممکن است به این منظور بوده باشد که اشاره کند پولس تنها رسول وفادار مسیح نبود، حتی اگر در اعمال رسولان مطالب بسیار بیشتری در مورد او نسبت به دیگران گفته شده باشد. این نکته به میزان اغراق‌آمیزی در سند دیگری که از محافل ارتدکس در رم در اواخر قرن دوم سرچشمه گرفته است، یعنی «قانون موراتوریوم کتاب‌های مقدس»، که در آن جلد «اعمال رسولان» نامیده می‌شود، تأکید شده است. «قانون موراتوریوم» به این دلیل به این نام خوانده می‌شود که توسط کاردینال ال. ای. موراتوری در سال ۱۷۴۰ کشف شد.

منشأ و هدف کتاب اعمال رسولان. نقش مهمی که کتاب اعمال رسولان در اواسط قرن دوم ایفا کرد، برای تعدادی از محققان این فرضیه را مطرح کرده است که شکل نهایی آن، به هر حال، در شکل نهایی خود، در حدود آن زمان و برای ایفای آن نقش نوشته شده است. در مقابل این دیدگاه، دو ملاحظه با اهمیت ویژه‌ای مطرح می‌شوند.

در وهله اول، فضای تاریخی، جغرافیایی و سیاسی لوقا-اعمال رسولان به طور کلی و به ویژه اعمال رسولان بدون شک متعلق به قرن اول است و نه قرن دوم. در وهله دوم، شواهد درونی این اثر نشان نمی‌دهد که هدف اصلی آن اثبات رسالت پولس بوده است تا نشان دهد که سایر حواریون به اندازه او وفادار بوده‌اند یا اینکه پولس و سایر حواریون را بر اساس احترام و هماهنگی کامل متقابل معرفی کند. مطمئناً، این کتاب در زمان مناسب به این اهداف خدمت کرده است، اما اینها تأکیدات اصلی اعمال رسولان نیستند.

هدف اصلی کتاب اعمال رسولان را نمی‌توان جدا از هدف رساله قبلی، انجیل لوقا، که این کتاب ادامه آن است، در نظر گرفت. این دو بخش، یک کل واحد با هدفی منسجم و یکپارچه در سراسر آن هستند و ما نمی‌توانیم در مورد اینکه آن هدف چه می‌تواند باشد، گمانه‌زنی کنیم.

این مطلب به صراحت در همان آغاز این اثر دوگانه برای ما بیان شده است. در اینجا به قول خود نویسنده لوقا ۱: ۱ تا ۴ از نسخه استاندارد اصلاح‌شده آمده است. از آنجایی که بسیاری تلاش کرده‌اند تا روایتی از وقایعی که در میان ما به انجام رسیده است، همانطور که توسط کسانی که از ابتدا شاهدان عینی و خادمان کلام بودند به ما منتقل شده است، گردآوری کنند، من نیز که مدتی است همه چیز را از نزدیک دنبال کرده‌ام، صلاح دیدم که شرحی منظم برای شما، عالیجناب تئوفیلوس، بنویسم تا حقیقت چیزهایی را که از آنها مطلع شده‌اید، بدانید.

لوقا ۱: ۱ تا ۴. لوقا در این کلمات، نه تنها هدف انجیل سوم، بلکه هدف کل اثری را که این انجیل جلد اول آن بود، بیان می‌کند. به نظر می‌رسد که خود او نمی‌توانست ادعا کند که شاهد عینی وقایع قبلی ثبت شده در تاریخ خود بوده است، اما به اطلاعاتی که چنین شاهدان عینی می‌توانستند ارائه دهند، دسترسی داشت.

او اولین کسی نبود که بر اساس اطلاعاتی از این نوع، روایتی را تدوین کرد، اما برای روایت خود ادعا می‌کند که این روایت بر تحقیقات کامل و دقیقی استوار است و به ترتیب مناسبی تنظیم شده است. بگذارید به در (NICNT) طور خلاصه در اینجا گفته شود که در سراسر این تفسیر، بروس به تفسیر خود از انجیل لوقا مورد کتاب اعمال رسولان، لوقا، اشاره می‌کند و نویسنده بودن این اثر دوگانه پذیرفته شده است. شواهد بیرونی برای لوقا و نویسنده بودن او به دهه‌های اولیه قرن دوم، فراتر از فهرست تعلیق و مقدمه‌های ضد مارسیونی، برمی‌گردد.

اگرچه متن اصلی لوقا-اعمال رسولان نام نویسنده را فاش نمی‌کند، اما اعتقاد به لوقا و نویسندگی او در اوایل قرن بیستم، همانطور که شرح و یادداشت‌های فصل‌های ۱۱۲۸ و ۲۰۱۳ نشان می‌دهد، به یک یا دو ویرایش از متن اعمال رسولان راه پیدا کرد. شواهد نوشته‌های عهد جدید به طور کلی، و به ویژه لوقا-اعمال رسولان، با شواهد خارجی در تضاد نیست، و در واقع، بیخشد، نشانه‌هایی از خود اثر نشان می‌دهد. دوباره به این جمله می‌پردازم.

شواهد موجود در نوشته‌های عهد جدید به طور کلی، و به ویژه در لوقا-اعمال رسولان، با شواهد خارجی در تضاد نیست، و در واقع، خود این اثر نشانه‌هایی از تألیف توسط کسی را نشان می‌دهد که گاه به گاه از همراهان پولس بوده و با او به روم سفر کرده است، جایی که می‌دانیم لوقا در معیت او بوده است. به کولسیان ۴: ۴ و فیلیمون ۲۴ مراجعه کنید. وقتی برخی از بخش‌های روایت اعمال رسولان که به سفرهای پولس و چند نفر از دوستانش می‌پردازد، به صورت اول شخص جمع بیان می‌شوند، از این رو به عنوان بخش‌های «ما» شناخته می‌شوند، منطقی‌ترین استنباط این است که نویسنده کل اثر در آن سفرهای خاص با پولس حضور داشته است.

لوقا سپس اعلام می‌کند که هدف او از نوشتن تاریخش، ارائه شرحی دقیق و منظم از ریشه‌های مسیحیت به شخصی به نام تئوفیلوس بوده است، که تئوفیلوس از قبل اطلاعاتی در مورد آن داشته است. در بخش

بعدی روایت، او عمدتاً از تجربیات شخصی خود بهره می‌برد. در بخش ابتدایی، می‌توانست به منابع معتبر دست اول تکیه کند.

جلد اول او، در اصل، شرحی از شهادت رسولان به رسالت عیسی در کلام، عمل، رنج و پیروزی اوست. جلد دوم او داستان پس از رستاخیز عیسی را دنبال می‌کند و آن را حدود ۳۰ سال ادامه می‌دهد. او پیشرفت مسیحیت را از یهودیه تا روم دنبال می‌کند و با اعلام بشارت انجیل توسط منادی اصلی آن در قلب امپراتوری، با رضایت کامل مقامات امپراتوری، به پایان می‌رساند.

وقتی نحوه‌ی بسط روایت لوقا را بررسی می‌کنیم، به سختی می‌توانیم از تأکید دفاعی او، به ویژه در جلد دوم، شگفت‌زده نشویم. دغدغه‌ی او دفاع از مسیحیت در برابر اتهاماتی است که در نیمه‌ی دوم قرن اول به طور عمومی، نه به درستی، علیه آن مطرح می‌شد. باید بپذیریم که از نظر کسانی که در امپراتوری روم به قانون و نظم اهمیت می‌دادند، مسیحیت با یک حادثه‌ی جدی، یک نقص جدی، آغاز شد.

بنیانگذار آن مسلماً توسط یک فرماندار رومی به اتهام فتنه‌انگیزی به اعدام محکوم شده است، و جنبشی که او آغاز کرد، به نظر می‌رسید که در هر کجا که گسترش می‌یافت، چه در استان‌های روم و چه در خود روم با آشوب و بی‌نظمی همراه بود. لوقا خود را برای کاهش این نقص یا بهتر است بگوییم حذف کامل آن آماده می‌کند. مصلوب شدن مسیح به عنوان یک بی‌عدالتی فاحش ارائه می‌شود.

درست است که او در حضور پونتئوس پیلاطس به فتنه‌انگیزی متهم شد، اما پیلاطس او را از این اتهامات تبرئه کرد و هیروودیس آنتیپاس، حاکم جلیل، موافقت کرد که این اتهامات بی‌اساس هستند. لوقا ۲۳ آیات ۱۳، و بعد از آن. نفوذ کاهنان اعظم اورشلیم و سر و صدای جمعیت شهر که توسط آنها تحریک شده بود. پیلاطس را مجبور کرد که برخلاف نظر خودش، حکم اعدامی را که آنها می‌خواستند، صادر کند.

به همین ترتیب، در کتاب اعمال رسولان، انواع مقامات، چه غیریهودی و چه یهودی، نسبت به پولس و دیگر مبلغان مسیحی حسن نیت نشان می‌دهند یا حداقل اعتراف می‌کنند که هیچ پایه و اساسی برای اتهاماتی که مخالفانشان علیه آنها مطرح می‌کنند، وجود ندارد. در قبرس، شورای برجسته طرفدار جزیره، تحت تأثیر رسولان و پیام آنها قرار گرفته است. فصل ۱۳: ۷ و ۱۲.

در اعمال رسولان ۱۳: ۷، که او را با نام «بار-یشوع» می‌خوانند، از یک پیامبر دروغین یهودی به نام «بار-یشوع» صحبت می‌شود. او با سرگیوس پولس، از اعضای شورای کلیسا، مردی باهوش بود که برنابا و شائول را احضار کرد و به دنبال شنیدن کلام خدا بود. در آیه ۱۲، اعضای شورا وقتی دیدند چه اتفاقی افتاده است، ایمان آوردند، زیرا از تعالیم خداوند شگفت‌زده شده بودند.

آموزه‌های خداوند با آنچه او دیده بود، یعنی اینکه پولس پیامبر دروغین را نفرین می‌کند و باعث می‌شود که او موقتاً نابینا شود، زیرا آن مرد با انجیل مخالفت کرده بود، و همین کافی بود تا پولس پاسخ دهد و از جانب خدا مورد قضاوت قرار گیرد. باز هم، قضاوت موقت از جانب خدا. در فیلیپی، قضات ارشد دانشگاهی مستعمره از پولس و سیلاس به خاطر ضرب و شتم و حبس غیرقانونی‌شان عذرخواهی کردند.

فصل ۱۶: ۳۷ و بعد از آن. به یاد دارید چه اتفاقی افتاد. پولس دیوی را از یک کنیز بیرون کرد.

مردم تحریک شدند، پولس را دستگیر و سیلاس را کتک زدند و آنها را در غل و زنجیر انداختند. خدا زلزله‌ای آورد و آنها را به طرز معجزه‌آسایی آزاد کرد و ظاهراً مردم در زندان ماندند. آنها فرار نکردند.

پولس و سیلاس به زندانبان که قصد خودکشی داشت اطمینان دادند، زیرا او از زندانیانش در صورت فرار به قیمت جانش محافظت کرده بود و همه ما اینجا هستیم. این کار را نکنید. او پرسید که برای نجات چه باید بکند.

من دقیقاً مطمئن نیستم که منظور سوال او چه بود، اما می‌دانیم که قصد پولس در پاسخش چه بود. به خداوند عیسی ایمان بیاور، تو و خانواده‌ات نجات خواهید یافت. به هر حال، او باور داشت که تعمیم گرفته است، و قضات، در آیه ۳۶، وقتی روز شد، پلیس را فرستادند و گفتند آن مردان را آزاد کنید، و زندانبان این سخنان را به پولس گزارش داد و گفت که قضات فرستاده‌اند تا شما را آزاد کنند، پس اکنون بیرون بیاوید و به سلامت بروید، اما پولس به آنها گفت که آنها ما را که شهروندان رومی هستیم، علناً و بدون محاکمه کتک زده و به زندان انداخته‌اند، و آیا اکنون ما را مخفیانه بیرون می‌اندازند؟ نه، بگذارید بدون محاکمه کتک زده و به زندان انداخته‌اند، و آنها را بیرون بیاورند و ما را بیرون ببرند.

پلیس این سخنان را به قضات گزارش داد و وقتی شنیدند که آنها شهروند رومی هستند، ترسیدند، بنابراین آمدند و از آنها عذرخواهی کردند، آنها را بیرون بردند و از آنها خواستند که شهر را ترک کنند. او، در قرن ۳۷، این فصل ۱۶ از اعمال ۳۷ و پس از آن بود، در قرن ۳۷، شورای طرفدار آخائیه، حکم می‌دهد که اتهامات مطرح شده توسط جامعه یهودی محلی علیه پولس و همکارانش مربوط به مسائل داخلی دین یهود است و آنها را از هرگونه تخلف علیه قانون روم مبرا اعلام می‌کند. ببخشید، رومیان، اعمال ۱۲: ۱۸ و پس از آن.

اما وقتی گالیو، طرفدار شورای آخائیه، یهودیان متحداً به پولس حمله کردند و او را به دادگاه آوردند و گفتند که این مرد مردم را ترغیب می‌کند که خدا را برخلاف قانون پرستش کنند. اما وقتی پولس می‌خواست دهانش را باز کند، گالیو به یهودیان گفت: اگر موضوع، خطا یا جنایتی وحشیانه بود، ای یهودیان، من دلیلی برای پذیرش شکایت شما داشتم. اما از آنجایی که این موضوع مربوط به کلمات و نام‌ها و قانون خودتان است، خودتان به آن رسیدگی کنید.

من از قضاوت در این امور امتناع می‌کنم. و او آنها را از محکمه بیرون راند. او، اعمال رسولان ۱۲: ۱۸ و آیات بعدی.

در افسس، بزرگان آسیا، شهروندان برجسته استان آسیا، دوستان پولس هستند. و مدیر اجرایی اداره شهر او را از اتهام توهین به مقدسات عمومی تبرئه می‌کند. ۱۹: ۳۱، ۳۵ و آیات بعدی.

و حتی برخی از بزرگان آسیا که از دوستان او بودند، نزد او فرستادند و از او خواستند که وارد تماشاخانه نشود. و هنگامی که منشی شهر، جمعیتی را که فریاد می‌زدند «آرتمیس بزرگ افسسیان» و می‌خواستند پولس را به داخل ببرند، آرام کرد، منشی شهر جمعیت را آرام کرد. او گفت: «ای مردان افسس، کیست که نداند شهر افسسیان، نگهبان معبد آرتمیس بزرگ است؟» «این یکی از شگفتی‌های دنیای باستان، معبد بزرگ و سنگ مقدسی بود که از آسمان سقوط کرد».

پس چون این امور را نمی‌توان انکار کرد، باید آرام باشی و هیچ کار عجولانه‌ای نکنی، زیرا این مردان را به اینجا آورده‌ای که نه به مقدسات توهین کرده‌اند و نه به الهه ما کفر گفته‌اند. بنابراین، اگر دیمیتریوس و صنعتگران همراهش از کسی شکایتی دارند، دادگاه‌ها باز هستند و شوراهای طرفدار وجود دارند.

بگذارید آنها علیه یکدیگر اتهاماتی مطرح کنند. اما اگر فکر می‌کنید، به دنبال چیزی بیشتر هستید، باید در یک جلسه عمومی حل و فصل شود. زیرا ما واقعاً در معرض خطر اتهام شورش امروز هستیم، زیرا هیچ دلیلی وجود ندارد که بتوانیم این آشوب را توجیه کنیم.

و چون این سخنان را گفت، جماعت را مرخص کرد. در فلسطین، دو دادستان، فلیکس و فستوس، یکی پس از دیگری پولس را از جنایات سنگینی که شورای عالی یهود او را به آنها متهم کرده بود، بی‌گناه یافتند. موکل یهودی، پادشاه هیرودیسی آگریا دوم، و خواهرش برنیس، متفق‌القولند که او هیچ کاری که مستوجب مرگ یا حتی زندان باشد، انجام نداده است.

اعمال رسولان ۱: ۲۴ تا ۲۶: ۳۲. و هنگامی که او به عنوان یک شهروند رومی از امپراتور روم درخواست رسیدگی به پرونده‌اش را می‌کند، به مدت دو سال در آن شهر تحت نظارت مداوم و بدون اینکه کسی بخواهد مانع او شود، به فعالیت تبلیغی خود ادامه می‌دهد. اعمال رسولان ۲۸، آیات ۳۰ و ۳۱

پولس دو سال تمام با هزینه شخصی خود در آنجا زندگی کرد و از همه کسانی که نزد او می‌آمدند استقبال می‌کرد، پادشاهی خدا را اعلام می‌کرد و با جسارت تمام و بدون هیچ مانعی آنها را در مورد خداوند عیسی، مسیح تعلیم می‌داد. این آخرین سخنان رسولان است. اگر مسیحیت، همانطور که عموماً تصور می‌شد چنین جنبشی بی‌قانون بود، مطمئناً به پولس اجازه تبلیغ آن توسط گارد امپراتوری که مسئولیت آن را بر عهده داشت، داده نمی‌شد.

پس چگونه می‌توان پرسید که پیشرفت مسیحیت با این همه نزاع و بی‌نظمی همراه بوده است؟ لوقا مقامات یهودی را مسئول این امر می‌داند. این سنهدرین اورشلیم بود که عیسی را در حضور پیلاتس و پولس را در حضور فلیکس و فستوس تحت پیگرد قانونی قرار داد. بیشتر آشوب‌هایی که هنگام اعلام انجیل در استان‌های رومی رخ داد، توسط جوامع یهودی محلی ایجاد شد که از پذیرش انجیل خودداری می‌کردند و از اینکه همسایگان غیریهودی آنها به آن ایمان می‌آوردند، آزرده خاطر می‌شدند.

بنابراین، ما باید به دنبال یک بستر مناسب برای اثری باشیم که به همین شکل، لحن دفاعی خود را حفظ کند. لوقا بارها و بارها نشان می‌دهد که مسیحیت بی‌قانون نبود. بلکه کاملاً قانونمند و محترم برای قوانین روم بود.

این برای جلب توجه تئوفیلوس و سایر شنوندگان و خوانندگان کتاب اعمال رسولان بود. اخیراً یک پیشنهاد جذاب به دوره ۶۶ تا ۷۰ میلادی اشاره داشت، زمانی که متهمان اصلی مسیحیت، یعنی مقامات یهودی در فلسطین، با شورش علیه امپراتوری، خود را در نظر رومیان کاملاً بی‌اعتبار کردند. در آن سال‌ها، تأکید بر این نکته که برخلاف یهودیان شورشی، مسیحیان به امپراتوری بی‌وفا نبودند، بسیار مؤثر می‌بود.

در واقع، خود مقامات یهودی همیشه تمام تلاش خود را برای طرد مسیحیت انجام داده‌اند. من برای اف اف بروس احترام زیادی قائلم، اما فکر نمی‌کنم که این تز در زمان نگارش این تفسیر خوب توسط او، مورد توجه قرار گرفته باشد. مطمئناً، هیچ چیزی در اعمال رسولان یا حتی لوقا وجود ندارد که فرض کند تخریب شهر در معبد اورشلیم در سال ۷۰ میلادی قبل از زمان نگارش این کتاب رخ داده است.

اما رویداد دیگری چند سال قبل اتفاق افتاده بود که انتظار داشتیم به وضوح در یک سند دفاعیه که کمی بعد نوشته شده بود، منعکس شود. آن آزار و اذیت مسیحیان روم بود که پس از آتش‌سوزی بزرگ سال ۶۴ میلادی رخ داد. این رویداد، پایان سیاست رسمی بود که پولس در دهه ۵۰ میلادی آن را بسیار مفید یافته بود.

اینکه لوقا تصمیمات مقامات امپراتوری را که در سال‌های قبل از سال ۶۰ میلادی به نفع مسیحیت اتخاذ شده بود، به هم ربط دهد، شاید بی‌ربط به نظر برسد، چرا که همه از معکوس شدن کامل تصمیماتی که اقدامات نرون در دهه ۶۰ میلادی در آنها دخیل بود، آگاه بودند. مطمئناً، در پایان سلطنت نرون در سال

میلادی، ارتباط این احکام موافق می‌توانست به این منظور باشد که نشان دهد سیاست ضد مسیحی ۶۸ نرون، حمله‌ای غیرمسئولانه و جنایتکارانه از سوی آن پادشاه بی‌اعتبار به جنبشی بود که بی‌گناهی آن به طور کامل توسط بسیاری از نمایندگان شایسته اقتدار روم گواهی شده بود. اما در واقع هیچ اشاره‌ای در اعمال رسولان وجود ندارد که سیاست ضد مسیحی نرون هنوز آنطور که در سال ۶۴ میلادی آشکار شد، خود را نشان داده باشد.

این واقعیت که مرگ پولس به نظر من استدلال خوبی است، این واقعیت که مرگ پولس، که به طور سنتی حادثه‌ای از آزار و اذیت نرونیان بود، در اعمال رسولان ذکر نشده است، برای تاریخ‌گذاری کتاب، تعیین‌کننده نیست، زیرا هدف لوقا زمانی محقق می‌شود که او پولس را به روم آورده باشد. اما اگر در واقع پولس قبل از نگارش اعمال رسولان محکوم و اعدام شده بود، ممکن بود انتظار داشته باشیم که فضای کتاب و تأکید آن، به ویژه در پایان، با آنچه در واقع می‌بینیم، متفاوت باشد. بهتر است فرض کنیم که وقتی اعمال رسولان نوشته می‌شد، مسیحیت مورد سوءظن بود اما هنوز ممنوع نشده بود.

اگر بتوانیم تاریخ لوقا را کمی قبل از آزار و اذیت سال ۶۴ میلادی تعیین کنیم، زمینه‌ی معقولی برای این اثر پیدا می‌کنیم. ورود پولس به رم، شهادت رسولی او به مدت دو سال در آنجا، و روند قانونی که با درخواست تجدیدنظر او از قیصر همراه بود، باید مسیحیت را به اطلاع تمام رومیان از طبقات متوسط روم رسانده باشد. پیش از این، اگر اصلاً از آن خبر داشتند، آن را یکی دیگر از آن فرقه‌های نفرت‌انگیز شرقی می‌دانستند که طبقات پایین شهر را آلوده می‌کرد، زیرا فاضلاب‌های اورونتس خود را به تیر می‌ریختند.

اما مورد پولس ممکن است برخی را به سمت علاقه بیشتر به مسیحیت سوق داده باشد. اگر تئوفیلوس نماینده قشر روشنفکر اهل مطالعه یا به عبارت بهتر قشر شنوا روم بود، لوقا در اینجا فرصتی داشت تا روایتی دقیق‌تر از ظهور و پیشرفت مسیحیت نسبت به آنچه که احتمالاً در جای دیگری به دست می‌آوردند در اختیار چنین افرادی قرار دهد و همچنین بی‌گناهی پولس و سایر مسیحیان را در رابطه با قانون روم اثبات کند. روایت لوقا به این ترتیب نمی‌توانسته مستقیماً به عنوان مدرکی برای دفاع در زمانی که درخواست تجدیدنظر پولس برای رسیدگی در دادگاه امپراتوری مطرح می‌شد، در نظر گرفته شده باشد.

برخی از مطالب مربوط به امپراتوری که در آن گنجانده شده است، برای این منظور مفید می‌بود، اما مطالب زیادی در لوقا وجود دارد که از نظر قانونی کاملاً بی‌ربط هستند. برای مثال، می‌توانیم به جزئیات سفر و غرق شدن کشتی در فصل ۳۷ یا تأکید بر نقش غالب روح‌القدس در سراسر کتاب فکر کنیم. آیا این تأکید بر روح‌القدس برای عموم مردم روشنفکر رومی که لوقا آنها را مد نظر داشت، به همان اندازه بی‌ربط بود؟ برای اکثر آنها، این موضوع اهمیت چندانی نداشت، اما خود تئوفیلوس نیز ممکن است به دین جدید گرویده باشد.

در هر صورت، لوقا می‌خواهد روشن کند که پیشرفت این ایمان صرفاً حاصل برنامه‌ریزی انسانی نبوده است بلکه توسط یک عامل الهی کنترل می‌شد. از یک جهت، این امر ممکن است به هدف دفاعی لوقا کمک کرده باشد، اگرچه به عنوان یک دفاعیه در دادگاه رومی کاربرد چندانی نداشت.

در واقع، لوقا یکی از اولین مدافعان مسیحی در آن نوع خاص از دفاعیات است که خطاب به مقامات سکولار نوشته شده تا ماهیت قانون‌مدار مسیحیت را تثبیت کند. او کاملاً پیشگام است، اما اشکال دیگری، از دفاعیات در طول کار او، به ویژه در برخی از سخنرانی‌های اعمال رسولان، ظاهر می‌شوند. بنابراین سخنرانی استیفان در فصل ۷ نمونه اولیه دفاعیات مسیحی علیه یهودیان است که برای نشان دادن این نکته طراحی شده است که مسیحیت و نه یهودیت، تحقق واقعی وحی داده شده از طریق موسی و پیامبران است.

به همین ترتیب، سخنرانی پولس در آتن در فصل ۱۷ یکی از اولین نمونه‌های دفاعیات مسیحی علیه بت‌پرستان است که برای نشان دادن این موضوع طراحی شده است که دانش واقعی خدا در انجیل داده شده است و نه در پوچی‌های بت‌پرستانه بت‌پرستی. سخنرانی پولس در برابر آگریپا در فصل ۲۶، البته، اوج دفاعیه او برای دوران تبلیغ مذهبی خودش است. پولس در اعمال رسولان

، پولس در تعدادی از رساله‌های خود، دفاع از مقام رسالت خود را در برابر کسانی که آن را انکار می‌کردند، ضروری دانست و برای تأیید ادعای خود به نشانه‌های رسولی که در خدمت او حضور داشتند، متوسل شد، البته، برای او ضروری نبود که این نشانه‌ها را به تفصیل برای افرادی که تجربه مستقیمی از آنها داشتند، شرح دهد، اما اگر شرح زحمات رسولی پولس که توسط لوقا در کتاب اعمال رسولان حفظ شده بود، نبود، سایر خوانندگان رساله‌های او ممکن بود از اعتبار این توسل مطمئن نباشند. هیچ کس نمی‌توانست اعمال رسولان را بخواند و در واقعیت دعوت پولس به رسالت شک کند

، این موضوع از اوایل قرن دوم کاملاً واضح بود. ترتولیان به تناقض آن بدعت‌گذاران، به ویژه مارکیونی‌ها اشاره می‌کند که مرجعیت اعمال رسولان را رد می‌کردند اما با اطمینان و منحصرأ به مرجعیت رسولی پولس متوسل می‌شدند. نقل قول، شما اول از همه باید به ما نشان دهید که این پولس که بود، او به آنها می‌گوید

او قبل از اینکه رسول شود چه بود؟ چگونه رسول شد؟ این در توصیه ترتولیان علیه بدعت‌گذاران آمده است. البته، ارائه پاسخی مناسب به این سؤالات بدون توسل به اعمال رسولان دشوار بود. کسانی که تاریخ نگارش اعمال رسولان را اواسط قرن دوم می‌دانند و آن را محصول واکنش ضد مارسیونی می‌دانند، ممکن است در نظر بگیرند که یکی از اهداف آن نشان دادن این است که پطرس و بقیه دوازده نفر به اندازه پولس رسول بودند، چیزی که مارسیون انکار می‌کرد، اما این حتی اگر به طور اتفاقی اتفاق افتاده باشد، به طور قطعی‌تری نشان می‌دهد که پولس به اندازه پطرس و بقیه دوازده نفر رسول بود، در واقع، او بیشتر از همه آنها زحمت کشید

، با اول قرن‌تین ۱۰:۱۵ مقایسه کنید، که دقیقاً همان چیزی است که او می‌گوید، و با نشان دادن این موضوع اعمال رسولان ممکن است به موفقیتی بسیار فراتر از قصد اولیه لوقا دست یافته باشد. در مورد این دیدگاه که نفوذ پولس در حوزه مأموریت او در دریای اژه، به ویژه در استان آسیا، اندکی پس از ترک آن، کاهش یافت و دشمنان یهودی او پیروزی موقت به دست آوردند، نکته‌ای وجود دارد که باید گفت. این یک استنباط منطقی است که بروس از دوم تیموتائوس ۱:۱۵ می‌نویسد و با پیشگویی پولس در اعمال رسولان و ۳۰ مطابقت دارد، اما اگر چنین باشد، این یک پیروزی بسیار موقت بود و خیلی زود نام و شهرت ۲۹:۲۰ پولس دوباره به طور محکم برقرار شد و در مناطقی که او بشارت داده بود، مورد احترام قرار گرفت

دو دلیل را می‌توان برای این توجیه خاطره پولس برشمرد. اول، سقوط اورشلیم و نابودی کلیسای آنجا ضربه سنگینی به اعتبار حزب یهودی‌گرا وارد کرد، و دوم، انتشار اعمال رسولان در میان کلیساهای دریای اژه، که مخاطبان گسترده‌تری نسبت به مخاطبانی داشت که لوقا در ابتدا تاریخ خود را برای آنها نوشته بود، باید باعث احیای علاقه به پولس شده باشد. در واقع، همانطور که ادوارد جی. گودسپید اشاره کرد، این امر ممکن است باعث جمع‌آوری نامه‌های او در یک مجموعه ادبی و انتشار آنها در میان کلیساهای، مجموعه پائولین، شده باشد

پولس، بدون شک، قهرمان لوقا است. چه تصویر وصف‌ناپذیری که او از رسول به ما می‌دهد، و با ارائه این تصویر، چه سهمی در ثبت گسترش مسیحیت داشته است. روایت او، در واقع، کتابی مرجع با بالاترین ارزش برای تاریخ تمدن است. شاید خوب باشد یا نباشد که در بخش بزرگی از جهان امروز، مسیحیت به عنوان یک دین اروپایی دیده می‌شود، اما چگونه ممکن است دینی که در آسیا ظهور کرده است، به جای تمدن آسیایی، تا این حد با تمدن اروپایی مرتبط شده باشد

پاسخ مطمئناً این است که به خواست خدا، منادی و مبلغ اصلی آن در سه دهه پس از آغاز به کار، یک شهروند رومی بود که دید چگونه مراکز استراتژیک و ارتباطات امپراتوری روم می‌تواند به خدمت پادشاهی مسیح تبدیل شود و ایمان مسیحی را در آن مراکز و در امتداد آن خطوط ارتباطی کاشت. «در کمی بیش از سال، سنت پولس کلیسایی را در چهار استان امپراتوری، غلاطیه، مقدونیه، اخائیه و آسیا تأسیس کرد 10 قبل از سال 47 میلادی، هیچ کلیسایی در این استان‌ها تا سال 57 میلادی وجود نداشت. پولس می‌توانست طوری صحبت کند که گویی کارش در آنجا انجام شده است و می‌توانست بدون نگرانی از اینکه کلیساهایی که تأسیس کرده بود در غیاب او به دلیل فقدان راهنمایی و حمایت او از بین بروند، سفرهای گسترده‌ای را «به غرب دور برنامه‌ریزی کند»

روش‌های تبلیغی رولند آلن، سنت پولس یا لوقا، مورخ این اقدام است که یکی از گسترده‌ترین اقدامات در تاریخ بشر در تاریخ جهان است. او به روشنی نشان می‌دهد که چگونه این کار انجام شده است. به طور کلی، فعالیت پولس بر اساس مراکز خاصی بود که از آنجا سفرهای طولانی و کوتاه خود را انجام می‌داد و در طول سال‌ها از یک استان به استان دیگر منتقل می‌شد، این از کتاب پولس مارتین دیبلیوس که در سال ۱۹۵۳ به انگلیسی ترجمه شد، گرفته شده است. اولین این مراکز دمشق بود که از آنجا پولس به عربستان ۱۹۵۳ نبطی نفوذ کرد. اگر در رؤیایی به او هشدار داده نشده بود که در آنجا اقامت نکند (اعمال رسولان ۱۷: ۲۲ تا ۲۱)، او مرکز بعدی خود را اورشلیم قرار می‌داد. بنابراین، او به زادگاهش طرسوس بازگشت و از آن مرکز، انجیل را در کیلیکیه و سوریه به مدت ۱۰ سال بدون شرح وقایع، در کیلیکیه و سوریه موعظه کرد. سپس، برای دوره‌های کوتاه‌تر یا بلندتر، مراکز متوالی او انطاکیه، قرنتس، افسس و روم بودند.

شاید بتوان از اشارات موجود در رساله‌های او، به دستاوردهای او در کار در یکی پس از دیگری این مراکز و موعظه انجیل در سفر از یکی به دیگری، پی برد، اما باید از لوقا به خاطر ثبت منسجم فعالیت رسولی پولس سپاسگزار باشیم. بدون آن، ما به طرز غیرقابل محاسبه‌ای فقیرتر خواهیم بود، حتی با وجود آن، در نامه‌های پولس چیزهای زیادی وجود دارد که درک آنها در صورت عدم وجود کتاب اعمال رسولان، برای ما دشوار است.

اف. اف. بروس این فصل مقدماتی از تفسیر خود بر اعمال رسولان را با دو دعا به پایان می‌رساند: ای خدایی که از طریق موعظه رسول مبارک، پولس مقدس، باعث شده‌ای که آیین انجیل در سراسر جهان بدرخشد. از تو التماس می‌کنیم که به ما عطا فرما که با داشتن تغییر و یادآوری شگفت‌انگیز او، بتوانیم با پیروی از آموزه مقدسی که او از طریق عیسی مسیح، پروردگار ما، آموزش داد، سپاسگزاری خود را برای آن نشان دهیم. آمین.

و یک دعای دیگر: ای خدای قادر مطلق، که لوقا را طبیعی که ستایشش در انجیل است، بشارت‌دهنده و طبیب روح می‌نامی، باشد که تو را خشنود سازد که با داروهای سالم آموزه‌های او، همه بیماری‌های روح ما به واسطه شایستگی‌های پسر عیسی مسیح، پروردگار ما، شفا یابد، آمین.

چه پایان لذت‌بخشی. در سخنرانی بعدی‌مان به نوشته‌های مفید دنیس جانسون در مورد پیام اعمال رسولان نگاهی خواهیم انداخت.

این دکتر رابرت ای. پترسون در تدریسش در مورد الهیات لوقا-اعمال رسولان است. این جلسه یازدهم است، کتابشناسی اعمال رسولان، اف. اف. بروس، اعمال رسولان در عهد جدید، منشأ و هدف اعمال رسولان. پولس در اعمال رسولان.